

REVISTA ESTIUENCA

Any II Núm. 12
 Sant Hilari Sacalm, 31 de Maig de 1923

Nombre solt, 0.25 ptes.
 Temporada, 3.00 »

GLOSARI

... Y com deyam ahir. Aquest ahires l'últim número d'arefa set mesos, *Lliròia* ha rebrotat amb més empenta i ufana que mai.

Ja ho vehuen hem comensat avans de l'hora promesa. Varem quedar que al Juny tornariem a renovar nostra bona coneixensa, i conseqüents al nostre lema d'*Empenta i Gràtitut*, amb la barretina a la ma aquí en tenen altre vegada.

Desde que aná minvan el fret, comensá el bon temps a fer florir la daurada *lliròia* per valls, montanyas i serraladas vehines i veurer la avansar fins a la seva total esclatant florida, que talment sembla que nostra Redacció se trovi al mitg d'una inmensa panera voltada de flamejants gines-teras, comensá a envair-nos el neguit de no tenir espera fins qu'hem dit llentsemse-hi? Y com

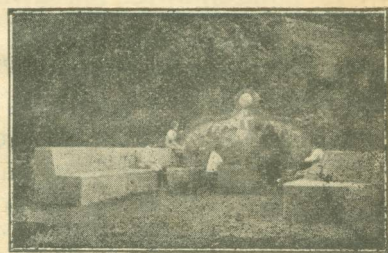
que ja varem quedar que nostra consigna, perquè a més de lema també tenim consigna, seria el de *llensar-se-hi quan sia l'hora*. hem dit; *are es l'hora* i vetaquí el Deu vos guard, i el ja som aquí.

Per altre part l'èxit, mal ens està el dir-ho, que varem assolir l'any passat no podiem demostrar-lo d'altre manera. Cert que dels beneficis no varem poguer arribar a comprar-nos-en unes calses ni un sencill mocador de butxaca, més si's considera que d'un negoci periodístic que al primer any d'implantar-se son molts els que arriban a dexar-hi la camisa, se'n surt amb el cap alt i la barretina enrera havent pagat a tothom i sobrant encare quinze céntims pera recompen-sar al Director, no dic jo éxit, exitàs de boigt es el calificatiu que li correspon.

Tenim confiansa que'l que as-solirem enguany superarà, fic-sint-se en la paraula, no'm ne-garán qu'encare que poccastissa, ompla, *supera-rà*, a l'anterior,

tant que no tindria res d'estrany que al final els fessim sapiguer que anem a fundar nostra Redac-ció en edifici propi. Som conven-suts entussias des del *no val a ba-dar* i del *més verdes s'en madu-ren*. Precisament aquest es un assumpte que no és cosa de l'altre mon. Avui que abunden tant les espléndides generositats, ves si surtían tres entussias des protec-tors, que l'un ens cedís el terreny, l'altre ens fes l'edifici i un altre ens ho amoblés, té, ja estaria. I, si enlloc de tres, aixó ho fes un tot sol, encare més depressa i menys entrebancs, i a l'homenat-ge que li fariem, per exemple una gran làpida a la façana del edifici, que fins perquè fos al seu gust li deixeriem qu'ell mateix se la pagués, aleshores aquest gran homenatge seria per ell tot sol.

Deixemse de divagacions i parlem de millores. Millores? Ja ho vehuen tot just comensem i ja estrenem capsalera, més ben dit barretina nova. Inaugurem una Secció que per els que van atra-

Dels nostres bells indrets